

Sygn. akt II K 794/16

1 Ds 1205/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Maksoń-Prach

Protokolant: Marta Badura

w obecności Prokuratora: Krzysztofa Gruda

po rozpoznaniu w dniu: 02/03/2017r.

sprawy:

A. W.

s. J. i I.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

W dniu 7 października 2016r. w R. na ul. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 16 lutego 2012r. o sygn. akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny marki D. D. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,38 mg/l oraz w kolejnych badaniach 0,37mg/l; 0,30 mg/l i 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. uznaje oskarżonego A. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a§ 4 kk i za to na podstawie art. 178a§ 4 kk wymierza oskarżonemu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk i art. 63 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zaliczając na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 07.10.2016r. do dnia 02.03.2017r.;
3. na podstawie art. 43a§ 2 kk orzeka świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych i obciąża go opłatą w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sędzia:

Sygn. akt II K 794/16

UZASADNIENIE

W dniu 07 października 2016 r. mł. asp. T. F. pełniący służbę patrolową wraz ze st. sierż. W. B. zatrzymali do kontroli kierującego samochodem osobowym marki D. D. o nr rej. (...) A. W.. Podczas przeprowadzania kontroli funkcjonariusze wyczuli woń alkoholu z ust oskarżonego, w związku z czym przeprowadzili badanie za pomocą urządzenia elektronicznego A. I. nr (...). Wynik badania wskazał, iż A. W. znajduje się w stanie nietrzeźwości, tj. 0,38 mg/l i 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Celem zweryfikowania wyniku badania funkcjonariusze udali się wraz z oskarżonym do Komendy Powiatowej Policji w R., gdzie przeprowadzono test za pomocą urządzenia Alkometr A2.0 uzyskując wyniki: 0,30 mg/l i 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z powyższym poinformowano oskarżonego o skierowaniu sprawy na drogę postępowania sądowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego A. W. (k. 11 – 12, 18, 65)
- protokołu użycia urządzenia A. I. (k. 2)
- protokołu użycia Alkometr A2.0 (k. 3)

Oskarżony A. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę z powodu popełnionego przestępstwa. Równocześnie oskarżony wyjaśnił, iż spożywał alkohol w nocy. Wsiadając do samochodu myślał, że nie znajduje się już pod jego wpływem. Nadto wniósł o złagodzenie kary, które pozwoliłoby mu na dalsze prowadzenie działalności gospodarczej i spłatę zobowiązań finansowych.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 16 lutego 2012 r., sygn. akt (...) A. W. został skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przy orzeczeniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Nadto oskarżony był karany sędownie – w tym trzykrotnie za czyn z art. 244 kk.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. W. (k. 11 – 12, 18, 65)
- informacje o działalności gospodarczej prowadzonej przez oskarżonego (k. 54 – 63)
- odpisu wyroku Sądu Rejonowego w R. o sygn. (...) (k. 28)
- karta karna (k. 13 – 14)

Sąd zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżony A. W. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa wyczerpującego znamiona czynu z art. 178a § 4 kk.

Postawa oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługuje na aprobatę Sądu. Należy jednak wziąć pod uwagę, iż w trakcie kolejnych przesłuchań oskarżony podawał różne godziny, w których spożywał alkohol. Z protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości wynika, iż oskarżony podał, że alkohol spożywał pomiędzy godziną 20.00, a 0.00. Z podczas przesłuchania w dniu 10 października 2016 r. podał, że alkohol w postaci whisky spożywał o godzinie 1.00, a na rozprawie sądowej w dniu 02 marca 2017 r. – o godzinie 3.00.

Przepis art. 178a § 4 kk to kwalifikowany typ występku z art. 178a § 1 kk. Realizuje on się w momencie, gdy sprawca był już w przeszłości karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jak również gdy dopuścił się tego występku w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Definicję legalną stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk i tenże przepis przesądza, że wynik badania oskarżonego (0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i przy kolejnych pomiarach: 0,37 mg/l, 0,30 mg/l i 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) pozwala stwierdzić u niego stan nietrzeźwości. Oskarżony kierując samochodem osobowym marki D. D. w stanie nietrzeźwości m.in. ul. (...) w R. był uczestnikiem ruchu lądowego.

W świetle poczynionych ustaleń Sąd uznał oskarżonego A. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Oskarżony w dniu 07 października 2016 r. w R. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki D. D. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,38 mg/l, 0,37 mg/l, 0,30 mg/l i 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 16 lutego 2012 r., sygn. akr (...).

Na podstawie art. 178a § 4 kk Sąd skazał oskarżonego na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary z art. 53 kk. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył porządek prawny w sferze bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Kierowanie pojazdem mechanicznym wymaga od kierowcy pełnej zdolności do spostrzegania oraz reagowania na zdarzenia na drodze, jak również stabilnego i pewnego zachowania. Nie ma wątpliwości, iż stan nietrzeźwości zmniejsza sprawność psychofizyczną kierowcy, czego najczęstszą konsekwencją jest brak opanowania pojazdu oraz stworzenie niebezpieczeństwa na drodze, mogące prowadzić do wypadku lub kolizji. Sytuacja ta stwarza wysokie zagrożenie dla niego samego oraz dla innych uczestników ruchu drogowego. Przestępstwo z art. 178a § 4 kk jest przestępstwem formalnym i sam fakt kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości spowoduje zrealizowanie jego znamion.

Oskarżony dopuścił się przestępstwa z winy umyślnej. Wiedział, że spożywał alkohol oraz pomimo faktu, że był już prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości – świadomie kierował samochodem i był uczestnikiem ruchu drogowego. Oskarżony kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości wykazał się całkowitym brakiem wyobraźni, zdrowego rozsądku oraz odpowiedzialności. Waga naruszonych przez oskarżonego obowiązków ciążących na nim jako uczestniku ruchu drogowego, stopień ich naruszenia oraz postać winy pozwalają na stwierdzenie znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego A. W. niemożliwe jest zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, gdyż w jego przypadku nie może być mowy o pozytywnej prognozie kryminalistycznej, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż sprawca nie wyciągnął wniosków z wcześniejszych prawomocnych skazań za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości (wyrok Sądu Rejonowego w R. o sygn. (...)) oraz za popełnienie czynów zabronionych z art. 244 kk (wyroki Sądu Rejonowego w W. o sygn. (...), (...) oraz (...)). Pomimo okoliczności podnoszonych przez oskarżonego oraz jego obrońcę, w ocenie Sądu jedynie kara bezwzględnie pozbawienia wolności będzie oddziaływać na oskarżonego wychowawczo i zapobiegawczo, a ponadto spełni swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 42 § 3 kk i art. 63 § 4 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zaliczając na poczet tego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 07 października 2016 r. do dnia 02 marca 2017 r.. Uzasadniona jest bowiem eliminacja oskarżonego z uczestniczenia w ruchu lądowym jako kierowcy pojazdów mechanicznych, gdyż swoim zachowaniem powoduje realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Zdaniem Sądu czas trwania tego środka karnego jest adekwatny do indywidualnych okoliczności leżących po stronie oskarżonego i zapewni osiągnięcie celów w zakresie prewencji indywidualnej. Fakt prowadzenia przez oskarżonego podnoszony przez niego i jego obrońcę nie mógł skutkować orzeczeniem krótszego niż dożywotni okresu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Na wymiar orzeczonej kary zasadniczej oraz okresu środka karnego z art. 42 § 3 kk wpływ miała ocena wszystkich okoliczności występujących po stronie oskarżonego, a w szczególności jego dotychczasowa karalność. Od 2012 do 2013 r. wobec oskarżonego zapadło 5 wyroków skazujących. Żadna z kar grzywny orzeczonych tymi wyrokami nie została przez skazanego uiszczona i konieczne było orzeczenie kary zastępczej. Nadto orzeczone kary pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres próby były następnie zarządzane do wykonania. Dobitnie pokazuje to, iż kary wolnościowe nie spełniają względem oskarżonego swojej funkcji. Ponadto trzykrotne skazanie oskarżonego za czyny z art. 244 kk w latach 2012 – 2013 (w ciągu zaledwie 6 miesięcy) świadczy o całkowitym braku poszanowania przez oskarżonego prawa i wyroków sądowych.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Należy zauważyć, iż Sąd orzekł wobec oskarżonego minimalną kwotę świadczenia pieniężnego, którą należy orzec w przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

W ocenie Sądu kara i środki karne orzeczone wobec oskarżonego spowodują, iż po opuszczeniu zakładu karnego będzie on przestrzegał porządku prawnego, będzie trzeźwym uczestnikiem ruchu i w przyszłości nie popełni przestępstwa. Kara ta winna również oddziaływać na kształtowanie świadomości społeczeństwa i umocnić przeświadczenie, że każdy pijany uczestnik ruchu musi liczyć się z nieuchronną odpowiedzialnością za swoje czyny.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70 zł i obciążył go opłatą w kwocie 120 zł.